

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:26	17:28	18:01
16:12	17:27	18:05
16:17	17:26	18:00

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

תפילה מקירות הלב

מה צריך לעשות לפני התפילה כדי שהתפילות שלנו יתקבלו בשמיים?

שלו מתקבלת!

כשה' יתברך נותן צרות - זה לא בשביל לאתגר את האדם שימצא פתרונות לסלק את הצרות, אלא שישבו בתשובה שלמה.

כתוב ברמב"ם מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבוא על הציבור. שנאמר "והרעותם בחצוצרות על הצר הצורר אתכם", כלומר כל דבר המצר לכם כגון דבר בצורת ארבה וכיו"ב תזעקו.

ממשיך הרמב"ם 'ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל כי בשל מעשיהם הרעים ארע להם וכו' וזה שיגרום שיסור הצרה מעליהם.

גם באופן פרטי זה כך, יש לך בעיה יש לך צרה, תתבונן מה אני לא בסדר, על מה אני צריך לעשות תשובה, תחזור בתשובה, תתקן את עצמך, תתפלל - ובדאי ה' יעזור.

וממשיך הרמב"ם שאם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם ארע לנו וצרה זו מקרה הוא - אומר הרמב"ם הרי זה דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשים הרעים. ותוסיף הצרה צרות אחרות הוא שכתוב בתורה "והיה אם תלכו עימי בקרי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתכם".

אדם כזה לא מתקן את מעשיו ולעולם לא יחזור בתשובה, הוא לא מבין שהצרות באו לעורר אותו ולתקן אותו ולעורר אותו לתשובה ולתפילה והתקרבות לבורא העולם.

צרה שבאה לאדם באה ללמד אותו מה הוא לא בסדר, שיתבונן, שחלילה לא חשיד קוב"ה דעבד דינא בלא דינא, ואם יש צרה סימן שיש עבירה, יפשפש וישוב בתשובה.

ולא רק מי שבאמת מתייסר או ניזק, אלא אפילו אם אדם רק כמעט נפל, עליו לפשפש במעשיו, שניכר שהיה מגיע לו עונש וניצל מזה. מסופר בחז"ל על אחד האמוראים שעלה על סולם היה שם שלב רעוע והוא כמעט נפל, הוא הלך ועשה חשבון הנפש איזה חטא עשיתי - שכמעט קיבלתי סקילה! מה? לא קורה שאדם נופל? אלא אין כזה דבר מקרה, הכל בא מלמעלה, אם ראוי מקבל שכר ואם אין ראוי מקבל עונש.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ידוע כי יש בתורה פרשת ערי מקלט, מה כתוב שם? רוצח שהרג את חברו בשגגה, הרי הוא חייב גלות לערי מקלט, ואם אינו הולך לעיר המקלט יכול גואל הדם להרוג אותו, אבל בעיר המקלט אסור לגואל הדם להרגו. ועד מתי ישב הרוצח בשגגה בעיר המקלט? עד מות הכהן הגדול! אם הכהן הגדול נפטר הרי הוא נפטר מענישו, אחרי שה"ג ימות הוא יכול לצאת, אך אם הכ"ג האריך ימים ישב גם הוא בעיר המקלט ימים רבים.

ומספרים חז"ל שאמהות של כהנים גדולים היו הולכות לערי המקלט ומביאות איתם מגדנות עוגות מזון ומשקאות עבור הרוצחים הגולים שם ולמה? כדי שלא יתפללו הרוצחים שימות כבר הכהן הגדול כדי שיוכלו להשתחרר. ונשים לב, הרי אדם כזה שרצח בשגגה ומתפלל שימות הכהן הגדול - קודש הקדשים - לא די שרצח הוא רוצח שימות עוד אחד, ומי - הכהן הגדול! איך ולמה התפילה של אדם כזה תתקבל? אלא כיון שאדם זה בצער גדול, הוא בעיר מקלט, התפילה שלו יכולה לבקוע רקיעים כי התפילות שלו מקירות הלב, עד כדי כך שתפילותיו יכולה להועיל שימות הכהן הגדול.

הבורא עולם רוצה שנתפלל, ולא צריך חלילה שיהיה לאדם צרה כדי שיתפלל מעומק הלב, כששלווה לך וטוב לך תתפלל מקירות הלב "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת" שהתפילה תהא מעומק הלב, מעומק הנשמה, שהתפילה תהיה בחינה של "ואני תפילה" שתרגיש שאתה מתפלל.

בזורה הק' מסופר על רשב"י ובנו רבי אלעזר שיצאו מהמערה והם ראו צייד שיוורה חיצים בציפור, והם שמעו בת קול שאומרת 'לחיים' 'לחיים' והוא לא פגע בה, ושוב הוא יורה בציפור והם שמעו בת קול שאומרת 'למיתה' והצייד פגע בה. אמר לו רשב"י לבנו, אם אפילו ציפור בשמים נגזר עליה מי תחיה ומי תמות מי תפול ומי לא תפול, על אחת כמה וכמה אדם שיש לו נשמה, שאין שום דבר קורה אם לא שנגזר עליו מלמעלה. אין עוד מלבדו - הכל בגזירת עליון.

כתוב בספרים, שאדם שיש לו ח"ו צרה, לפני שמתפלל יפשפש במעשיו ויחשוב למה באה אלי הצרה הזאת, יעשה תשובה על מה שעשה יתקן דרכו, ואח"כ יתפלל.

ולאחר שאדם שב בתשובה ומתבונן - התפילה

מילה טובה

כל יהודי באשר הוא, בכל גיל ובכל מעמד, שואף ומבקש להיטיב לזולתו, לעשות חסד ולהקל על חבריו וידידיו. הבעיה היא שפעמים רבות הפיכה ל'איש חסד' - דורשת משאבים גדולים, כשרונות ברוכים, יכולות תקשורת מוכחות, קשרים במקומות הנכונים, ועוד ועוד. נדמה, שכדי להיות איש כזה שכולו חסד, צריך לפתוח ארגון גדול, לנהל צוותות מתנדבים, לחלק סכומי כסף עצומים... ואת זה - לא כולנו יכולים לעשות!

אז האם מי שאין בכוחו לפתח ארגון חסד גדול ומסועף, כבר לא יכול להיות 'איש חסד' בכל מהות? האם מי שאין לו את היכולות, הכישורים או הכספים כדי להפוך לעסקן ציבורי המסייע לקהל הרחב, אינו יכול להיות אדם שבאמת מסייע לציבור? האם מי שאין לו את הקשרים הנכונים - לא יכול לחולל מהפכה בחייהם של רבים, ולסייע להם, להקל מעליהם ולגמול עימם חסד?

התשובה היא שכל אחד יכול להפוך ל'איש חסד'. זה אפילו לא דורש יותר מדי. לכל אחד מאיתנו יש כלי, בעזרתו הוא יכול לשמח אלפי אנשים, להקל עליהם, לעודד אותם ולתמוך בהם בכל לב. התדעו: איך עושים זאת? - הנה הגילוי:

כל אחד מאיתנו מצויד בפה ובכח הדיבור, באמצעותו - אפשר לחולל חסדי ענק. לומר שלום לכל אחד, לחייך לזולת, להוסיף מילה טובה, להרעיק מחמאה מכל הלב. פשוט וקל - בפינו ובלבנו לעשותו, במילה טובה, בחיוך נחמד, במחמאה כנה - באלה נוכל לפעמים להציל את האדם שלנגד עינינו, ובכל מקרה לשמח אותו, לעודד אותו, לתמוך בו!

זה מפתיע ומחייב מחשבה, אבל זו המציאות: יש מי שחושב שכדי להקל על הזולת, צריך לתת לו צ'ק, לסייע לו לעבור דירה, לשאת עבורו סל מהחנות, או לכל הפחות להכין לו כוס קפה. וזה מאוד לא מדויק - כי אף אם אמנם כל אלה הם מעשי חסד ברוכים, אבל לפעמים - מילה טובה אחת, שאילת שלום, חיוך או טיפוחה על השכם - מסייעים כפליים, תומכים שבעתיים! (הרב אשר קובלסקי)

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

גבאי קטן - עשיר גדול

בבנק המקומי. כך יום אחרי יום, שנה אחרי שנה.

מעולם לא נזקק למשוך את הכסף המופקד, שכן דמי הפדיון הספיקו לו להוצאות ביתו בשפע וברווח. כך, עד שביום מסוים קיבל אותו יהודי פנייה ממנהל הבנק, שעבר על ספרי החשבונות ומצא כי בחשבונו הצטבר סכום עתק.

הוא הוזמן אחר כבוד לפגישה שבה הציג לפניו המנהל את יתרת חשבונו, ואף פרש לפניו אפשרויות שונות להשקעת הכסף כך שיניב רווחים נאים.

בסופו של יום הוסכם על אפיק ההשקעה המתאים, המסמכים הובאו ומיועדנו התבקש לחתום עליהם. הוא ביקש לעשות כדרכו, באמצעות טביעת אצבע, אלא שמנהל הבנק התקשה להאמין למראה עיניו. "אינני מבין... אדם עשיר כמוך אינו יודע קרוא וכתוב? איך זה יתכן?" הוא שאל בפליאה, ואילו מיועדנו היהודי השיב ברצינות תהומית:

"דע לך אדוני, כי אילו ידעתי קרוא וכתוב, לא הייתי היום עשיר. הייתי עדיין גבאי בבית כנסת קטן..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

"הוא לא ידע את נפשו מרוב צער ודאגה: היכן ימצא עבודה שתפרנס אותו?..."

המופלג?

בין כך ובין כך הובילוהו רגליו ברחובות העיר בלי כל יעד מוגדר, עד שלבסוף מצא את עצמו בפתחו של שביל אשר חצה יער שהפריד בין שני חלקי העיירה. באותו הרגע, לפתע פתאום, הבריק בראשו רעיון: הוא נוכח לדעת כי אנשים רבים חוצים את היער בשביל האמור, ומדובר בצעידה ממושכת שבמהלכה אין כל מקום שאפשר לעצור בו להתרעננות ולמנוחה. משכך, חשב בליבו: 'אם אציב כאן דוכן קטן ואמכור בו שתייה קלה ומעט מגדנות, ולצידו אעמיד כמה כיסאות ושולחנות, בוודאי יהיו אנשים רבים שישמחו לעצור להתרעננות בדרכם, וכך תהיה לי פרנסה'. וממחשבה למעשה.

לאחר שהצטייד ברישיונות המתאימים, בנה מיועדנו הגבאי לשעבר ביתן קטן על אם הדרך, והעסק החל לשגשג. תקופה קצרה לאחר מכן כבר פתח היהודי סניף נוסף לעסק הקטן שלו בהמשך השביל המתפתל, וההכנסות זרמו אל כיסו בשפע וברווח.

מנהגו של אותו יהודי היה, שבכל יום לאחר שסיים את מלאכתו היה מרכז את דמי הפדיון היומי, מפריש מהם את הנחוץ לו לשם כלכלת ביתו, ואילו את השאר מפקיד

לפני שנים רבות, בעיר אחת באנגליה, שימש יהודי פשוט כגבאי מבתי הכנסת. יהודי זה היה בור מוחלט ועם הארץ, עד שאפילו קרוא וכתוב לא ידע.

כאשר נדרש לחתום על מסמך כל שהוא, היה חותם בטביעת אצבע, שכן גם את המעט הזה - לכתוב את שמו - לא ידע. ובכל זאת, מגבלה זו לא הפריעה לאותו יהודי לנהל את כל ענייני בית הכנסת על הצד היותר טוב, לשביעות רצונם של המתפללים כולם.

דא עקא, שביום מן הימים, עם פטירתו של רב הקהילה, הגיע רב חדש לכהן פאר, והצעד הראשון שעשה היה שיפוץ בית הכנסת והסדרת ניהולו על הצד היותר טוב. בין השאר הוחלט בעצת פרנסי הקהל, כי מהיום ואילך ינהלו ההוצאות וההכנסות בצורה מסודרת, תוך רישום מדויק בספרי החשבונות.

מעתה לא נותרה ברירה כי אם לפטר את הגבאי הוותיק, אשר כאמור לא ידע קרוא וכתוב ולא היה באפשרותו בשום אופן לנהל את הפנקסים באופן המוסכם. ואכן, הגבאי פוטר ממשרתו וקיבל פיצויי פיטורים נכבדים שנועדו לאפשר לו להתפרנס בינתיים עד שימצא לעצמו עבודה אחרת.

כאשר עזב הגבאי את בניין הקהילה וסכום הכסף הגדול בכיסו, לא ידע את נפשו מרוב צער ודאגה: היכן ימצא עבודה שתפרנס אותו? ומי בכלל יאות להעסיקו בגילו

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

מדוע נצטוונו לתת מהפירות שלנו לכהנים, ללויים ולעניים?

הנה יש כמה סוגי תרומות ומעשרות, יש מהם שמביאים לכהן, ויש מהם שמביאים ללוי, ויש מהם שמביאים לעני, ויש מהם שהבעלים של הפירות צריכים לאכול אותם בירושלים.

ובעז"ה בל"נ נבאר יותר בהמשך מפרטי המצוה, ולעת עתה נזכיר בעיקר את הטעמים שהובאו במצות אלו:

כתבו חלק מהראשונים גבי מצות תרומה (שהולך לכהנים), שלפי שהדגן והתירוש והיצהר הן עיקר מחיתן של בריות, והעולם כולו שייך להקדוש ברוך הוא, על כן ראוי לאדם לזכור את בוראו על הברכה אשר ברכו, ושיפיריש קצת ממנו לשמו ברוך הוא, ויתנו למשרתיו שהם הכהנים העוסקים תמיד במלאכת שמים, טרם תיגע בו יד אדם ויהנה ממנו כלל.

ומן היסוד הזה אמרו זכרונם לברכה, שאפילו חטה אחת פוטרת את הכרי (מקום שהחטים אסופים שם). כי זכירת האדנות על הדבר אין הפרש בין רב למעט.

אמנם רבותינו זכרונם לברכה הוסיפו בדבר לתת בו שיעור ראוי, כדי שיתעורר לב האדם בענין יותר, כי להיות האדם בעל חומר לא ישים אל לבו על הדבר המועט כמו על המרובה שימלא עיניו, ועידו עליו יותר תנועותיו כדרך טבע האדם והרגלו שישמח במאכל רב.

ובטעם מצות מעשר ראשון (שהולך ללויים) כתבו, לפי ששבט הלוי בחר השם מתוך אחיו לעבודתו תמיד במקדש, על כן היה מחסדו עליהם לתת להם מחיתם דרך כבוד, כי כן יאות למשרתי המלך שתהיה ארוחתם מזומנת להם על ידי אחרים שיכינוהם להם ולא יצטרכו הם ליגע בדבר זולתי בעבודת המלך היקרה.

ואף על פי שהם היו שנים עשר שבטים, ולפי חלוקה שוה היה ראוי שיטלו חלק אחד משנים עשר, גם זה היתרון להם לכבודם, כי מהיותם מבית המלך ראוי שתהיה חלקם יתרה על כולם.

ויתרון גדול הוא שייבא להם חלק העשירי נקי מכל הוצאת הקרקע. והמחיה משרתי האל בממונו, ברכת השם יתברך תנוח עליו בכל אשר יש לו, וזהו אומרים זכרונם לברכה (אבות פ"ג מ"ג) מעשרות סייג לעושה.

גם אמרו זכרונם לברכה (תענית ט.), שאסור לאדם לחשוב בלבבו ולומר, אנסה אם ייטיב השם לי על שאני מתעסק במצותיו, ועל כיוצא בזה נאמר (דברים ו' ט"ז), לא תנסו את ה' אלהיכם. זולתי במצוה זו, שמותר לנסות אם יברכהו האל בעשותו אותה, ובהיותו זריז עליה. ומפורש הוא על ידי הנביאים, שנאמר (מלאכי ג' י') "הביאו את כל המעשר אל בית האוצר וגו' ובחננוי נא בזאת אמר ה'".

ובטעם מצות מעשר שני, (שצריך להעלות הפירות ולאכול אותם בירושלים) כתבו, שהאל ברוך הוא בחר בעם ישראל, וחפץ למען צדקו להיות כולם עוסקי תורתו ויודעי שמו, ובחכמתו משכם במצוה זו למען ילמדו ויקחו מוסר, כי יודע אלקים שרוב בני אדם נמשכים אחר החומר הפחות, שהרי הוא בשר מן האדמה, ולא יתנו נפשם בעמל התורה ובעסקה תמיד, כיון שהיא רוחנית.

על כן סיבב בתבונתו ונתן להם מקום שידעו הכל דברי תורתו על כל פנים, שאין ספק כי כל אדם נמשך לקבוע דירתו במקום שממונו שם.

ולכן כשמעלה כל איש מעשר שלו בכל שנה ושנה במקום שעסק החכמה והתורה שם והיא ירושלים, ששם הסנהדרין יודעי דעת ומביני מדע, על כל פנים או ילך שם בעל הממון עצמו למוד תורה או ישלח לשם אחד מבניו שילמד שם ויהיה ניוון באותן פירות.

ומתוך כך יהיה בכל בית ובית מכל ישראל איש חכם יודע התורה, אשר ילמד בחכמתו כל בית אביו, ובכן תימלא הארץ דעה את ה'.

כי אם חכם אחד לבד יהיה בעיר או אפילו עשרה, יהיו הרבה מבני אדם שבעיר, וכל שכן הנשים והילדים שלא יבואו לפניהם כי אם פעם אחת בשנה, או אפילו ישמעו דבריהם פעם שבוע, ילכו הבית וישליכו כל דברי החכם אחרי גוס. אבל להיות המלמד בכל בית ובית, שוכן שם ערב ובוקר וצהרים ויהיה תמיד, אז יהיו כולם אנשים ונשים וילדים וזקנים ועומדים ולא ימצא ביניהם שום דבר חסא ועוון.

ויזכו למה שכתוב (ויקרא כו, יא-יב) "ונתתי משכני בתוכם וגו'". והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים". אמן כן יהי רצון!

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

התמודדות עם מחשבות שליליות

את היסוד הזה בטבע האנושי, חיוני להבין גם בבואנו להתמודד עם מחשבות זרות שאנו חייבים להסיח את הדעת מהן. עד גבול מסוים נוכל להסיח את הדעת ממחשבה שאינה רצויה, אם נרצה לעשות כן, אבל מעבר לגבול מסוים של הרצון להסיח את הדעת, במיוחד כאשר ננסה לעשות זאת מתוך רמה גבוהה של לחץ, מתח וחרדה, ככל שנרצה יותר לגרש את המחשבה מאתנו כך נגרם שהיא דווקא תדבק בנו יותר. זה אבסורד (חוסר היגיון) ממש, אבל זאת המציאות.

בגלל רגישות הנושא לא נוכל להרחיב ולהשתמש בסיפורים כדי להמחיש את הרעיון, אבל די אם נקבע בצורה חד-משמעית: כדי שמחשבות זרות לא יטרידו אותנו, עלינו להקפיד שלא לעשות מהן עסק גדול.

מי שניגש להתמודד עם מחשבה זרה באמירת 'לשם יחוד' ובהכנה רבה, דווקא הגישה שלו תקרב את המחשבות הלא טובות ותכניסן לראשו, והוא יתקשה להיפטר מהן. ואולי גם זו הכוונה במה שכתב בעל 'חובת הלבבות' בהקדמה לספרו: וזכרתי דברי האומר: מן הזהירות שלא תרבה להיזהר כי מעבר לגבול מסוים, ככל שמנסים יותר להיזהר, מגדילים את הסיכויים להיכשל, ולמרבה האבסורד, דווקא הזהירות המופלגת תהיה אחראית לכך.

עם עיקש תתפתל... מסיבה זו, יש מקרים שבהם כדי לעזור לאדם להסיח את הדעת ממחשבה מסוימת המעוררת בו חרדה, נחוץ להתחכם ולצוות עליו דווקא שלא להסיח את הדעת מן המחשבה הזו, כלומר כדי לעזור לו שלא לחשוב על משהו, הולכים בכיוון ההפוך ומכניסים אותו באופן שיטתי למלחמה שמטרתה- כן לחשוב, וכאשר הוא ייכשל הוא יינצל מבעייתו. להמחשת הרעיון נביא את בעייתם של אלו שאינם מצליחים להירדם בלילות, והם שוכבים במיטתם במשך שעות ארוכות בלי יכולת להירדם.

משעות אחר הצהריים, או אף קודם לכן, הם כבר מתוחים ולחוצים מן המחשבה שבליילה לא יצליחו להירדם, וכצפוי, 'אשר יגורתי יבא לי', הם אכן אינם מצליחים להירדם. ההסבר לבעייתם הוא, שכולנו יכולים לשקוע בשינה ולהירדם רק על ידי שאנו מסיחים את הדעת ולא חושבים על כלום, עד שמחשבותינו מתערפלות ואנו "ממריאים" ונעלמים. איש אינו יכול להיזכר באותו רגע שבו הוא נרדם, מכיוון שעצם התהליך נעשה על ידי הסחת הדעת וחוסר מחשבה.

לעומת זאת, מי שמתוח ודרוך ומנסה כל הזמן לבדוק אם הוא מצליח להירדם או לא, המתח הרב שבו הוא נתון, הריכוז המחשבתי הגבוה והערנות שלו, דווקא הם המונעים ממנו לשקוע בשינה ומחבלים בכול סיכוי שהוא יירדם. אי לכך, אחת הדרכים המועילות לגאול אותם מצרתם (מלבד כדורי שינה, שמאוד לא מומלצים בהיותם ממכרים) היא להביאם לידי כך שלא יהיה אכפת להם שלא להירדם. 'הפוך על הפוך' ממש. הדברים עשויים להיות מסובכים מאוד, ויש צורך בתחכום וביצירתיות רבה כדי למצוא את הדרך להוציא אדם מציפורני מחשבות מטרידות.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

מה יש בעולם הבא?

ממש, אם כן הלוא אין לך אושר יתר על זה כלל, ואף על פי כן, קורת רוח בעולם הבא גדול הימנו.

וביאור מדרגת קורת רוח, פירש אדמו"ר מורי חמי צוק"ל שהוא כציור סעדת שמחה גדולה בבית מלכים אשר יעבור עני ויריח את ריח הסעדה מדי עוברו ברחוב מחוץ לבית, ויהנה מן הריח הטוב, זהו בבחינת קורת רוח. וכן גם בעולם הבא אם אדם איננו זוכה לעולם הבא גופא, אלא שמרשים לו לעבור מבחוץ וליהנות רק מריח הטוב של העולם הבא המוכן לצדיקים זהו פירוש מי שיש לו קורת רוח בעולם הבא (היינו רק קורת רוח של עולם הבא ולא עולם הבא עצמו) - הוא השכר היותר קטן אשר אפשר להימצא, ועל כורחנו הוא עבור המצווה היותר קטנה אשר אין קטנה הימנה (שהרי כל מצוה יש לה מתן שכר בעולם הבא) - ועל זה אמרו כי כל חיי עולם הזה וכל תענוגיו ואשריו כלולים יחד מראשית הבריאה ועד סוף סופה עוד לא יגיעו אל קורת רוח כזה בעולם הבא.

הרי שיתבאר לנו היטב כי שכר מצווה בהאי עלמא ליכא, הוא משום שאין לך שום מצוה מן המצוות אפילו הקטנה ביותר אשר לא יהיה שכרה יותר מכל מה שאפשר שיימצא שכר וטוב בכל העולם הזה כולו. ויהיה כתרנו המילים ממש: דליכא בעולם הזה - אין בכל העולם כולו מה שיהיה אפשר להיות - שכר מצווה - ואפילו למצווה היותר קטנה.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

מה המה חיי שעה לעומת חיי נצח...?! מה המה עונגים מדומים כלים ונפסדים לעומת עונגים אמיתיים ונצחיים...?! מה המה ייסורים גופניים וזמניים, לעומת ייסורים נפשיים ונצחיים...?! כדי להבין את הפער העצום שבין עונגי או ייסורי עולם הזה לעומת עונגי או ייסורי עולם הבא נביא את דברי חז"ל:

אמרו ז"ל (אבות פ"ד י"ז) "יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה". גם דבר זה צריך ביאור והתבוננות, חפצי גלות בזה, מה שזכיתי לשמוע מהו"כ אדמו"ר מוהרצ"א ברוידא זצ"ל. הוא פירש כי עניין כל חיי עולם הזה הוא, אם נקבץ אל תוך רגע אחת את כל שעות וגם רגעים של אושר ונחת שיש לאדם במשך כל ימי חייו, ונצרף לזה את כל האושר והנחת שיש לכל חבריו ומיודעיו בכל ימי חייהם וגם את זה נכניס אל אותו הרגע וניתן הכול לאדם אחד, האם אפשר לשער את מדרגת האושר אשר ירגיש האדם ההוא ברגע ההוא?

אכן זאת ועוד אחרת, כי נצרף אל תוך הרגע ההוא וניתן לאדם הזה את כל האושר והנחת שיש לאנשי כל העיר במשך כל ימי חייהם, ועוד יותר מזה כי נצרף עוד את כל האושר של כל דרי עיירות שבכל המדינה ובכל מדינה ומדינה, היינו כל הטוב שבעולם במשך דור שלם, והכול נצרף אל תוך הרגע ההוא וניתן לאדם אחד, מכל מקום עדיין אין זה "כל חיי העולם הזה" אבל כל חיי העולם הזה הוא, אם נצרף את כל האושר, שבכל הדורות מראשית הבריאה עד סוף כל הדורות, והכול ממש, כל טוב העולם הזה בלי שום יוצא מן הכלל, הכול יינתן לאדם אחד וברגע אחד

תיקון הנפטר
חידוע שכתב רבי יהודה פתיה
עושה נחת רוח גדול לנפטר
ומצילו מן הדין.
בכח התיקון לתקן את נשמת הנפטר,
להוציאו מייסוריו ולהעלותו לגן עדן.

וחשוב מאוד שכל אחד יעשה את התיקון לקרוביו
וזוה חסד של אמת ובזכות זו הנפטר יתפלל עליו בשמים וימליץ יושר עליו.

למסירת שמות ניתן להתקשר למשרדי הישיבה 03-570-12-12